

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quomodo Marinus apud Caesariam martyrium paßus sit, & de historia
Astirii, & de miraculis magnificentiae Seruatoris nostri apud Paneadem, &
de throno Iacobi fratris Domini. Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII HISTORIAE

Quinam episcopi illo tempore clauerunt.

CAP. XIII.

Eodem tempore Xystus Romanam adhuc rexit ecclesiam: Antiochenam autē post Fabium, Demetrius: Caesariensem Cappadociae Firmilianus. Ecclesiis porro in ponto praefuerunt Gregorius, & eius frater Athenodorus, Origenis discipuli. Caesareae Palaestinae, defuncto Theoctisto, Doninus capit episcopatum: exiguo temporis interuallo interposito, cū iste discessisset à vita, Theotecnus, qui nostra aetate vixerit, successor in eius locatur loco. Iste etiā in Origenis schola educatus fuit. Quinetiam Mazabane morte confopito, Hymenaus, qui multis annis, nostro hoc aevi curriculo, magna cum laude vixerit, Hierosolymitani episcopatus sedem obtinuit.

*Quomodo Marinus apud Caesariam martyrium passus sit,
& de historia Astirii, & de miraculis magnificentie Seruatoris nostri apud Paneadem,
& de throno Iacobi fratris Domini.*

CAP. XIII.

Iisdem temporibus, cum pax in ecclesiis vbique vigeret, Marinus vnus ex his, qui in exercitu Romano magnum decus & honorē fuissent consecuti, vir & genere illustris, & diuitiis locuples, propter testimoniū Christi, Caesareae Palaestinae de causa capite damnatus fuit. Est quidam honos apud Romanos, qui κληματα appellatur: quem qui adipiscantur, eos Centuriones fieri aiunt. Cū locus vacaret, ordo postulabat, vt Marinus eo dignitatis gradu potiretur. Marinum igitur ad hunc honorem elatum, alius pro tribunali comparens, in crimen vocat, tum quod erat Christianus, tum quod imperatoribus non immolauit: ac propterea, inquit, ex veteram legum institutis, illi non licet eum dignitatis gradum apud Romanos adipisci, sed illud, quicquid est muneris, mihi iure impertiri debet. vnde iudex commotus (Achuius hic erat genere) primo sciscitatus est, cuiusnam sententiae & religionis esset Marius. Quem vt animaduertit, constanter se Christianum esse confitentem,

trium

trium horarum spatium ei ad deliberandum dat. Hunc è iudicio egressum Theotecnus, qui illic erat episcopus, ad se colloquendi causa inuitat: & prehensa manu, recta deducit in ecclesiam. Quem cum interius ad ipsam sanctuarium collocauisset, læua paululum in alteram partem dimota, gladium, quo cingebatur, ostendit, simulque diuinorum euangeliorum librum adferens, ex aduerso proponit: præcipitque, vt ex illis duobus, quod magis esset ex animi sententia deligeret. vbivero absque cunctatione porrecta manu dextera, sacrum librum accepit, Theotecnus sic illum affatur. Tene & adhere sce Deo. Sic enim ab eo roboratus, quod in optatis est, pro certo assequere. Abi in pace. Illum statim inde redeuntem præco pro tribunali aduocat. Iam enim tempus illi præstitutum ad deliberandum, erat completum. Siftit se pro tribunali: qui cum maiorem iam, quam antea fidei ardorem, ac studium declarasset, actutum inde, vt erat ad mortem recta abductus, martyrio excessit è vita.

Astyrius etiam vir è senatorum Romanorum numero, cum imperatoribus in primis charus, tum omnibus & nobilitatis, & facultatum gratia conspicuus, in eadem ciuitate propter diuinam animi propensionem, quam tam libere erga veram pietatem declarasset, omnium sermone celebratur: qui cum martyri ipso mortis articulo præsto adesset, simul atque è vita migrarat, Cadauer tollit, splendida & pretiosa obtegit veste: atque humeris impositum, inde deportat, quod cum magnifico & sumptuoso linteo inuoluisset, decenti sepulchro condidit. Huius viri familiares, qui hucusque vitam produxerunt, cum alia infinita præclara eius facta memorant, tum istud in primis, quod sequitur, quodque plenum est admirationis. Cæsareæ Philippi, quam Phœnices Paneada vocant, fertur victimam quandam in fontes, qui illic ex radicibus montis Panei prorumpunt (ex quibus Iordanem profluere dicitur) in quadam die festi gentilium celebritate maciatam, conici: atque eam Dæmonis vi ac potestate mirandum in modum ab eorum aspectu euanescere, miraculumque videri præsentibus valde memorabile.

Quibus

EVSEBII HISTORIAE

Quibus dum gerebantur, Astryrium quodam tempore forte interfuisse. Ac cum videret tam multos illius rei admiratione obstupefactos, eorum erroris admodum miserum esse. Deinde sublaris in caelum oculis, Deum omnium rerum moderatorem per Christum supplicem precatum, ut daemonium illud, quod populum tanto errore caecauisset, comprimeret, ipsum à fraude ac fallacijs, quas hominibus solet intendere coerceret. Hoc modo cum Deum orauisset, repentinò victimam fontibus superuata essetq; ita rem illam, quam tantopere mirari consueuerant, in nihilum interuisse, vsque adeo ut nullum in posterum in eo loco ex ea omino ederetur miraculum. Sed quoniam in huius ciuitatis mentionem incidi, opera pretium arbitror historiam hoc loco citare, quæ digua planè videtur, quam memoria ad posteritatem commendemus. Mulierem illam sanguinis profluuio afflictatam, quam sanctorum euangeliorum testimonio à Seruatore nostro morbi remedium inuenisse cognouimus, ex ea ciuitate oriundam, illiusque domum ibi ostendi, & admirabilia quædam seruatoris in eam beneficii monumenta & quasi trophæa ad hoc tempus durare memorant. Pro foribus enim domus illius, anciam mulieris effigiem genibus flexis, & manibus instar supplicantis, in anteriorem partem extensis, super editum lapidem collocatam: huic è regione, viri erectam imaginem ex eadem materia conflatam, vestitu ad talos demisso decenter ornatam, & manum mulieri porrigentem: ad cuius pedes in ipsa basi peregrinam quandam & inuisitatam herbæ speciè enasci: quam quidem, vbi ad ænei vestitus simbriam excreuerit, morbis cuiusque generis medicandi vim & facultatem habere. Hanc statuam, effigiem Iesu exprimere dicunt: Quam ad nostram vsque ætatem manentem, ipsi ad eam ciuitatem profecti, oculis cernebamus. Nec plane mirum, eos, qui ex gentilibus prognati, à seruatore dum inter homines viuebat, beneficijs affecti fuissent, ista effecisse, cum & nos Petri & Pauli apostolorum, & Christi etiam ipsius imagines in picturis, colorum varietate expressas, conseruatasque aspeximus: idque propterea sicut verisimile est, quod maiores nostri ad gentilis consuetudinis

Zozome.
in 5. fol.
71. b.
Marci 5.

tudinis similitudinem quàm proximè accedentes, eos qui tanquam seruatores illis fuissent, id est, qui illis aliquid salutis & subsidii attulissent, apud se honore ad hunc modum afficere consueuerant. Iacobi enim apostoli cathedram (qui primus erat ad Hierosolymitanæ ecclesiæ episcopatum à seruatore, & cæteris eius apostolis delectus, quemque fratrem Christi nuncupatum diuina perhibens eloquia) ad istud tempus seruatam, episcopi qui illic ordine successerunt, permagno æstimant: vnde declarant, perspicue, quemadmodum veteres patres ad nostram vsque ætatem sanctis viris, ob eorum veram erga Deum pietatem debitam venerationem & tribuerint, & adhuc tribuere non cessent. *Ista hæcenus.*

De epistolis Dionysii, in quibus de festis & Paschate præscribit. CAP. XV.

Dionysius præter epistolas à nobis ante citatas, alias eodem tempore, quas *ἑορτασιν*, id est de festorum celebratione, composuit: in quibus orationes, quæ festi Paschatis laudes plenius vberiusque continuerunt, instituit. Ex quibus vnã Flamio, alteram Domitio, & Didymo dicauit. In hac canonem octo annorum citat, quod festum Paschatis non alio anni tempore, quàm verno æquinoctio celebrari debeat. Aliam præterea epistolam ad compresbyteros Alexandriæ exarauit: atque ad alios diuersos, ingruente persecutione, diuersas scripsit epistolas.

De hiis quæ acciderunt in Alexandria. CAP. XVI.

Vbi iam pax, sedata propè persecutione, constituta fuit, Dionysius rediit Alexandriam. In qua vrbe tam grauis seditio & bellum intestinum de integro ciebarur, vt fratres in ciuitate, propterea quòd omnes in alterutram seditionis partem diuisi erant, Dionysius nullo modo posset inuisere: vnde in ipso Paschatis festo ab ipsa Alexàdria velut exul ab extera regione per literas cum